

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Opvs De Ivdiciis Divinis, Qvae Devs In Hoc Mvndo Exercet

Accessit index concionatorius in omnes totius anni dies Dominicos &
Festos, ab ipso Auctore confectus

Stengel, Georg

Ingolstadii, 1651

§. 1. Fames non inutilis.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45701

placuitq; omnibus cum suo rege Vortigero, ut Saxonum gentem de transmarinis partibus in auxilium vocarent. Quod Domini nutu dispositum esse constat, ut veniret contra improbos malum, sicut euentius rerum exitus probauit. Nam gens ad auxilium vocata, Britones expugnauit, quos propugnatura sperabatur. Huc abundantia & saturitas, per scelera, populum duxit. Hæc altissima sunt diuinæ prouidentia consilia, ut inde utilitas veniat, quod tamquam malum timetur; & inde exitium, quod velut inter optima solet bona numerari.

CAPUT V.

Non solum Prouidentia, sed etiam bonitatis & iustitia diuina iudicia aequissima in fame contineri.

I.
Odyss. 4.

X Homericae Odysseæ fabulis, sententia olim cantionibus, apud veteres, celebrata est ista:

*Dura quidem miseris mors est mortalibus omnis,
At perisse fame, res una miserrima longè est.*

Plato lib. 3.
de repub.

Plato refert, hoc carmen veluti pestilens moribus adolescentum, quibus utique, belli tempore, aut alterius honesti gratia, nulla mors sit misera, quæ oppetitur. Quin alios si audiamus:

Fames magistra est artium complurium.

AEgid. Cor-
rozetus de
di&is & factis
mem.

Hæc artem jaculandi docet eos, quibus panis non datur, nisi sagitta dejectus. Hæc lepido inuento escam sportulamque impetrauit. Plebeius quidam Alphonsum Aragonum regem supplex accedens, Ære alieno, ô rex, inquit, opprimor, iam inde à parentibus in me deriuato. Creditoris rapacissimi & iniustissimi exactionibus quotidianis atteror. Detestante id factum rege: *Venter hic meus est*, respondit. Rex ingenio hominis delectatus, non indonatum dimisit. Nimirum *Ingenium mala sæpè mouent*. Eadem etiam fames, assuetudine longa, homines abstinentiæ facit tolerantes: tum quia etiam, ut ostendimus, ex virtute atque ieiunio spontè suscepto oritur. Quo pacto & Christus, cum iunasset quadraginta diebus, & quadraginta noctibus, postea esuriit. Adde, quod fame etiam extraordinaria trahat Deus homines ad fidem & agnitionem rerum diuinarum, ad preces, & rectam fiduciam.

Matth. 4. 2.

fiduciam erga Patrem cælestem, ad pœnitentiam, vitæque malè actæ seriam emendationem; ad humanæ miseræ notitiam, experientiamque; nec non ad opera misericordiæ & charitatis erga indigentes exercendæ. Denique ad calamitates in Inferno extituras impendio meditandas. Ita fames & cos est ingenij, & mater pariterque proles abstinentiæ; & pretium cibi; & sanitas membrorum; & virga summi Pastoris oues suas in viam reuocantis; etiam occasio fidei, fiduciæque & spei nostræ in Deum excitatio; & stimulus atque incitamentum charitatis; denique omnium virtutum vel occasio, vel magistra. Quæ paulò adhuc impensius commonstranda sunt; præsertim de fame, extra naturæ modum ordinemque, è vero morbo, aut per sterilitatem, hostiæ inductæ.

Quòd si ergo interdum fames humanum genus duriùs infestat, non imitandi sunt illi, de quibus dicitur: *famem patientur, ut canes, & circuibunt ciuitatem*, latrantes: nam ecce loquentur in ore suo, & gladius in labijs eorum: quo diuinæ providentiæ iugulum petentes, dicunt: *quoniam, quis audiuit*, scilicet nos panem flagitantes? Et tu, Domine, deridebis eos, quia famem, non ut homines animo æquo, sed ut canes, sine ratione, patiuntur. Apud homines mente præditos, clarum est, famem, vel tamquam pœnâ, vel tamquam medicinâ à Deo immitti, qui facit, quod homines faciunt, equum effrænem, aut accipitrem, falconemque in aucupia domare cupientes. Qui enim refractarium sentit caballum, auenam illi subducit, cuius abundantia animaduertit, eum ferocire. Accipitrem etiam, qui volunt cicurare, captum insomnia inediaque fatigant; somni ademptio mitem reddit, priuatio cibi, appetentem atque ad manum aucupis escam ostentantis aduolantem. Cùm igitur sagina & saturitas panis etiam homines faciat insolentes, inediâ domandi sunt.

II.

Psal. 58. 7.

Fieri mortales intemperanter pastos, minùs ad Dei obsequium idoneos, immò insolescere, & vitulari, ostendit Moyse, Exod. 32. 6. cùm scripsit: *sedit populus manducare & bibere, & surrexerunt ludere*; nempe quando circa vitulum saltitauit, more vitulorum, aliaque multa indigna fecit. Quid Sodomitis nefandius? Ecce Ezech 16. 49. *hac fuit iniquitas Sodome sororis tue, superbia, saturitas panis & abundanti-*

III.

Exod. 32. 6.

Ezech 16. 49.

dantia